

ARCHILOCHUS

Parius et Thasius, s. vii med.

I - 17. ELEGI

- 1 Plut. *Phocion* 7. 6; Ath. 627c; Themist. *or.* 15. 185a
εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνναλίῳ ἀνακτος
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.
Cf. Theod. Prodróm., *Patr. gr.* 133. 1246a Migne.

- 2 Ath. (epit.) 30f; Synes. *epist.* 129b (130 Hercher), a quo
pendet *Suda* s.v. ὑπνομαχῶ; *Suda* s.v. Ἰσμαρικὸς οἶνος

ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικὸς· πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

- 5 ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ,
ἐντος ἀμώμητον, κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
αὐτὸν δ' ἐξεσάωσα. τί μοι μέλει ἀσπίς ἐκείνη;
ἐρρέτω· ἐξαυτίς κτήσομαι οὐ κακίῳ.

- 13 Stob. 4. 56. 30

κῆδεα μὲν στονόνετα Περικλέες οὔτε τις ἀστῶν
μεμφόμενος θαλίῃς τέρψεται οὐδὲ πόλις·
τοίους γὰρ κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἐκλυσεν, οἶδαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνης ἔχομεν
5 πλεύμονας. ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν
ὦ φίλ' ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον. ἄλλοτε ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν,
ἐξαυτίς δ' ἐτέρους ἐπαμείψεται. ἀλλὰ τάχιστα
10 τλήτε, γυναικείον πένθος ἀπώσάμενοι.

- 19 Plut. *de tranq. animi* 10 p. 470c

⊗ “οὐ μοι τὰ Γύγῳ τοῦ πολυχρύσου μέλει,
οὐδ' εἰλέ πῶ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.”

“Θάσιος γὰρ ἦν ἐκεῖνος” (sc. φησί τις).

- 114 Dio Chrys. 33. 17; Gal. in Hp. π. ἄρθρων, xviii (1) 537 et 604 K.; Schol. Hp. μοχλ. 22 = Erot. fr. 43 Nachm.; Schol. Theoc. 4. 49a

οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον
οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλὰ μοι σμικρὸς τις εἶη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
ροικός, ἀσφαλῆως βεβηκῶς ποσσὶ, καρδίης πλέως.

- 118 Plut. de E 5 p. 386d

εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χειρὶ Νεοβούλης θιγεῖν.

- 122 Stob. 4. 46. 10 (cod. S) + P. Oxy. 2313 fr. 1 (a)

⊗ “χρημάτων ἀελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσαμβρίας ἔθηκε νύκτ', ἀποκρύψας φάος
ἡλίου †λάμποντος, λυγρὸν† δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
5 ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κάπιεπτα γίνεται
ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμέων εἰσορέων θαυμαζέτω
μηδ' ἐὰν δελφίσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
ἐνάλιον, καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέοντα κύματα
φίλτερ' ἠπεύρου γένηται, τοῖσι δ' ὑλέειν ὄρος.
Ἄρ]χηνακτίδης
]ητου πάις[
]τυθη γάμωι[

(fragmenta versuum v)

Arist. Rhet. Γ 17 p. 1418^b28 (plenius dedi ad fr. 19)
ποιεῖ γὰρ τὸν πατέρα λέγοντα περὶ τῆς θυ-
γατρὸς ἐν τῷ ἰάμβῳ “χρημάτων—ἀπώμοτον”.

- 128 Stob. 3. 20. 28

θυμέ, θύμ', ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
†ἀναδεν δυσμενῶν† δ' ἀλέξω προσβαλὼν ἐναντίον
στέρνον †ἐνδοκοισιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεὶς
ἀσφαλῆως· καὶ μήτε νικέων ἀμφάδην ἀγάλλω,
5 μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο,
ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαίρει καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην, γίνωσκε δ' ὅλος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

1 Stob. 4. 34. 15

- ⊗ ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
 πάντων ὅσ' ἐστὶ καὶ τίθησ' ὄκη θέλει,
 νοῦς δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν, ἀλλ' ἐπήμεροι
 5 ἅ δὴ βοτὰ ζόουσιν, οὐδὲν εἰδότες
 ὄκως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός.
 ἐλπίς δὲ πάντας' ἀπιπειθεῖη τρέφει
 ἄπρηκτον ὀρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπὰς
 10 νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
 Πλούτῳ τε ἀγαθοῖσιν ἴζεσθαι φίλος.
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβὸν
 πρὶν τέρμ' ἴκηται, τοὺς δὲ δύστηνοι βροτῶν
 φθείρουσι νοῦσοι, τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
 15 πέμπει μελαίνης Ἀΐδης ὑπὸ χθονός·
 οἱ δ' ἐν θαλασση λαίλαπι κλονεόμενοι
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἁλὸς
 θνήσκουσιν, εὖτ' ἂν μὴ δυνήσωνται ζόειν·
 οἱ δ' ἀγχόνην ἄψαντο δυστήνῳ μύρωι
 καυτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
 20 οὕτω κακῶν ἅπ' οὐδέν, ἀλλὰ μυρίαί
 βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύαι
 καὶ πῆματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοῖατο,
 οὐκ ἂν κακῶν ἐρώμιεν, οὐδ' ἐπ' ἄλγεσιν
 κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκιζοίμεθα.

7. Stob. 4. 22. 193

- ἰτὴν δ' ἵππος ἀβρῆ χαιτέεσσι' ἐγείνατο,
 ἢ δούλι' ἔργα καὶ δύην περιτρέπει,
 60 κοῦτ' ἂν μύλης ψάσειεν, οὔτε κόσκινον
 ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
 οὔτε πρὸς ἵπνόν ἀσβόλην ἀλεομένη
 ἴζοιτ'. ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον·
 λούται δὲ πάσης ἡμέρης ἀπο ρύπον
 65 δῖς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται,
 αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
 βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
 κἄλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνή
 ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίνεται κακόν,
 70 ἦν μή τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ἦι,
 ὅστις τοιοῦτοῖς θυμὸν ἀγλαΐζεται.

11 Stob. 4. 9. 16

ἀλλ', Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικήτου γένος ἐστέ,
 θαρσεῖτ'· οὐπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει·
 μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβείσθε,
 ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἔχέτω,
 5 ἐχθρὴν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
 κῆρας (ὁμῶς) αὐγαῖς ἡελίοιο φίλας.
 ἴστε γὰρ ὡς Ἄρεος πολυδακρύου ἔργ' αἰδήλα,
 εὖ δ' ὄργῃν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
 καὶ μετὰ φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγέ(νε)σθε
 10 ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' ἐς κόρον ἠλάσατε.
 οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 ἐς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἵεναι,
 παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσω·
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή·
 15 οὐδεὶς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
 ὅσσ', ἦν αἰσχροὶ μάθητι, γίνεται ἀνδρὶ κακὰ·
 ἀργαλέον γὰρ ὄπισθε μετάφρενόν ἐστι δαΐζειν
 ἀνδρὸς φεύγοντος δητῶι ἐν πολέμῳ·
 αἰσχροὺς δ' ἐστὶ νέκυς κατακείμενος ἐν κοινήμῳ
 20 νῶτον ὄπισθ' αἰχμῆι δουρὸς ἐληλάμενος.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν,
 μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὤμους
 ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
 25 δεξιτερῆι δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων,
 ἀλλὰ τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακρῶι
 30 ἢ ξίφει οὐτάζων δήϊον ἀνδρ' ἐλέτω,
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θεῖς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφωι καὶ κινέην κινέηι
 καὶ στέρνον στέρνωι πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ξίφεος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἔχων.
 35 ὑμεῖς δ', ὦ γυμνήτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
 πτώσσοντες μεγάλοι βάλλετε χερμαδίοις
 δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς,
 τοῖσι πανόπλοισιν πλησίον ἰστάμενοι.

① Stob. 4. 20. 16

τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσεῆς Ἀφροδίτης;
 τεθναίνην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
 κρυπταδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή,
 οἷ' ἤβης ἄνθεα γίνεται ἀργαλέα
 5 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
 γήρας, ὃ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ κακὸν ἄνδρα τιθεῖ,
 αἰεὶ μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,
 οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρπεται ἡλίου,
 ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
 10 οὕτως ἀργαλέον γήρας ἔθηκε θεός.

1-2. Plut. *de virt. mor.* 6 p. 445f.

② Stob. 4. 34. 12

ἡμεῖς δ', ριά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὄρη
 ἕαρος, ὅτ' αἰψ' αὐγῆς αὐξεται ἡλίου,
 τοῖς ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἤβης
 τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδοτές οὔτε κακὸν
 5 οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασιν μέλαιναι,
 ἣ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
 ἣ δ' ἐτέρη θανάτιο· μίνυθα δὲ γίνεται ἤβης
 καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἡέλιος.
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὄρης,
 10 αὐτίκα δὴ τεθνάναι βέλτιον ἢ βίος·
 πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίνεται· ἄλλοτε οἶκος
 τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
 ἄλλος δ' αὖ παιδῶν ἐπιδευέεται, ὧν τε μάλιστα
 ἰμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Αἴδη·
 15 ἄλλος νοῦσαον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἐστὶν
 ἀνθρώπων ὧι Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

4 Dem. 19. 254 sq.

ἡμετέρῃ δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὐποτ' ὀλεῖται
 αἴσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·
 τοίῃ γὰρ μεγάλθυμος ἐπίσκοπος ὄβριμοπάτρη
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ χεῖρας ὑπερθεν ἔχει·
 5 αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίησιν
 ἄστοι βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,
 δήμου θ' ἡγεμόνων ἀδικὸς νόος, οἷσιν ἐτοιμόν
 ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·
 οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
 10 εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ
 . . . . .
 πλουτέουσιν δ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενοι
 . . . . .
 οὐθ' ἱερῶν κτεάνων οὐτέ τι δημοσίων
 φειδόμενοι κλέπτουσιν ἀφαρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
 οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ Δίκης θέμεθλα,
 15 ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιννόμενα πρό τ' ἔόντα,
 τῶι δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀποτερισμένη,
 τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφυκτον,
 ἐς δὲ κακὴν ταχέως ἦλυθε δουλοσύνην,
 ἢ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὐδοντ' ἐπεγείρει,
 20 ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην·
 ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστῃ
 τρύχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικέουσι φίλους.
 ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακὰ· τῶν δὲ πενιχρῶν
 ἰκνέονται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἄλλοδαπὴν
 25 πραθέντες δεσμοῖσι τ' ἀεικελίῳσι δεθέντες
 . . . . .
 οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάστῳ,
 αὔλειοι δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
 ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορον, εὔρε δὲ πάντως,
 εἰ καὶ τις φεύγων ἐν μυχώι ἢ θανάμῳ.
 30 ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
 ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει Δυσνομίη παρέχει·
 Εὐνομίη δ' εὐκοσμία καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
 καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκους ἀμφιτίθησι πέδας·
 τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
 35 αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα,
 εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς, ὑπερήφανά τ' ἔργα
 πραῦνει· παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
 παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
 πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πιτυτά.

110 (73 D.)

- [38 A]
- 2 πῶνε [καὶ μέθυ δὲ] Μελάωντι ἀμ' ἔμου· τῷ[...]. [τῶραμ[...]] δυνάει·† Μχέροντα μεγ[
 ζάβα[ς ἀ]ελία κόθαρρον φάος [ἀμπερον
 ὄμπεθ'. ἀλλ' ἀγι μὴ μεγάλων ἐπ[ιβόλλω·
 4 καὶ γὰρ Σίσυφος Διοκίδαις βασιλεὺς [ἔφα
 ἀνδρῶν πλείωτα νοσηάμενος [θανάτω κρέτην,
 6 ἀλλὰ καὶ πολλύδοις ἔων ἦνὰ κῆρι [δὲις
 8 δυνάει·† Μχέρον· ἐπέραισε, μ[
 ἀ]ἴτρωι μόχθου ἔχην Ἰφρονίδαις βα[σιλεὺς κῆρω
 10 μέλαινας χθόνος· ἀλλ' ἀγι μὴ τα[
 ]]. ταβύσομεν αἰ ποτα κάλλωτα . [.
 12 ..]ην ὄττωα τῶνδε πᾶθην τα[
 ..... ἀνέ]μος βοριάς ἐπι. [
- P. Oxy. 1233 fr. 1 ii 8-20+2166 (b) 1
- suppl. e.g. 1 τί φαίς, 2 μέγαν πόρον 8 μέμπε δ' ὦν 10 τὰ δ'
 ἐπέλπειο 11 θᾶς τ' ἀβᾶσομεν (= ἔως ἂν ἠβῆσομεν)—κάλλωτα, πῶν
 χθόνων 12 φέρην—τάχα δᾶι θεός

111 (74 D.)

- 4 ὡς λόγος, κάκων ἀχρος, *Ὀλεν', ἔργων
 Περράμωι καὶ παῖσι φλόουσ' ἐπηλθεν
 ἐκ σέθεν πύκρον, π[ύρι δ' ὠλεσε Ζεὺς
 *]λυον ἦσαν.
 οὐ ταύταν Διοκίδα[ς] ἄγανος
 4 πάντας ἐς γάμον μάκ[αρος] καλέσσαις
 ἄγει· ἐκ Νή[μ]ητος ἔλκων [μελάθρων
 8 πᾶσθενον ἄβρωι
 ἐς δόμον Χέρωνος· ἔλ[υσε δ' ἄγνος
 ζῶμα παρθέτω· φλόδ[ας δ' ἔθαλε
 12 Πήλεος καὶ Νηρείδων ἀρίστ[ας].
 ἐς δ' ἐνίαυτον
 παῖδα γέννατ' αἰμυβέων [φέριστον,
 ὀλβιον ξάνθων ἐλάτ[ρα] πάλων.
 οἱ δ' ἀπώλωντ' ἀμφ' Ἐ]λένηα Φρύγες τε
 16 καὶ πόλις αὐτῶν.
- P. Oxy. 1233 fr. 2 ii 1-16

- πάνωμεν· τί τὰ λυχνί' ὀμίμενοι; δάκρυλος ἀμέρα.
 2 κὰδ δάεργε κυλίχνας μεγάλας †αυραποκυλίχης †
 οἶνον γὰρ Σείμηλιας καὶ Δίος υἱὸς λαβηκιδέων
 4 ἀνθρώπουσι ἐδωκ'. ἐγγχεε κέρνας ἕνα καὶ δύο
 παήνας κὰκ κεφάλιας, <ἀ> δ' ἀτέρρα τὰν ἀτέρρα κυλίχ
 6 ὀβήτην

Athen.¹ x 430 C-D φησὶ γὰρ (sc. Μάκατος) πῶν. κτλ.; Athen.² xi 480
 F seq. Μάκατος πῶν.—πλήκας; Athen.³ x 429 F ἐγγχεε—δύο

1 πῶνωμεν Athen. 2 τὰ λέχνη Porson: τὸν λέχων Athen. ἀμμέ-
 νοιεν Athen. 2 δάεργε Lobel: δ' ἀεργε Athen.², δ' ἀνείργε Athen.¹
 fin. αἰψ' ἀπὸ πεσοδῶν coni. Ahrens, Lobel; fort. ; αἶ ποτα, ποικιλίας
 3 λαβηκιδέων Lobel: -κεία Athen. 5 ἀ suppl. Porson ἐτέρων
 Athen.

- τέγγε πλείμοντας οἶνω, τὸ γὰρ ἄστρον περτέλλεται,
 2 ἀ δ' ἄρα χαλκίτα, πάντα δὲ δὴμασ' ὑπὰ καύματος,
 ἄχει δ' ἐκ πετάλων ἄδεια τέττιξ, <πτερούγων δ' ἦτα
 4 κακχέει λυγύρων πύκνον δαΐδων, θέρος ὄπποτα
 φλόγιον †καθέρτα ἐπιττάμενον καταδείη†>
 6 [ ]

Procl. in Hes. op. 584 τοιαῦτα δὲ καὶ τὸν Μάκαϊον ἄδων· τέγγε κτλ.;
 3-5 πτερούγων—καυαδ. suppl. e Dennetr. *eloc.* 142; Athen.¹ i. 22 E οἶνω
 πν. τέγγε—καύματος; Athen.² x 430 B τέγγε—καύματος; Plut. *quaest.*
conv. vii 1. 1 τέγγε—περιτέλλεται †

2 δὴμασ' : δὴμας Athen.² cod. A, δὴμᾶ cod. C, ἐδὴμων Athen.¹ cod. C
 ὑπὸ codd. 3 ἄδεια τέττιξ Graete: τὰδε ἀντέττιξ Procl. cod. A, sim.
 tell. 3-5 πτερούγων κτλ. hic inseruit Bergk ὑποκακχέει λυγύρων
 δαδῶν, δ' τι ποτ' ἀν φλόγιον κτλ. Dennetr.; πύκνον et θέρος suppl. Bergk ex
 Hes. op. 583-4; πεττάμενον coni. Hartung; καταυάλητη Ahrens δίακου
 nam indicavi; vid. *Sappho & Alc.* p. 306

- ἀβθεὶ δὲ σκόλιμος· νῦν δὲ γυναικες μιμαράτταται,
 8 λέππου δ' ἀνδρες, ἐπεὶ <δὴ> κεφάλιαν καὶ γόνα Σείμιοι
 ἀώδει

7 ἀβθεὶ δὲ Schneidewin: ἀβθεὶ δὲ καὶ Procl. γυν. μιμα. Blomfield:
 μιμα. γυν. Procl. 8 δ' ἀνδρες Mehlhorn: δὲ τοῦ ἀνδρες Procl. δὴ
 suppl. Stizler γόνα Bergk: γόνατα Procl. 9 ἔττει Procl.

τὸν κακοπατρίδων
 Φίττακον πόλιος τὰς ἀχόλιω καὶ βαρυδαίμονος
 ἔστῶσαντο τύραννον μέγ' ἐταύεντες ἀόλλεες.

Aristot. *pol.* 1284^a35 εἰλοντό ποτε Μυτιληναῖοι Πιττακὸν πρὸς τοῖς
 φυγάδας ὧν προεσλήκειαν Ἀντυκείδης καὶ Μάκατος ὁ ποιητής· δηλοῖ δ'
 Μάκατος ὅτι τύραννον εἶλοντο τὸν Πιττακὸν ἐν τῶν σκολίων μελῶν,
 ἐπιτημῆ γὰρ ὅτι τὸν κακοπ. κτλ.; cf. Plut. *amator.* 18

1 -πατρίδων Blass: -πατρίδα codd. 2 πόλιος codd. 3 ἐταυέντων
 res codd.

614 Alc. II + Sa. 66 + Alc. 75 + adesp. 77 B., Alc. 9 D.)

Μάκαϊος Ἠφαίστου (γονὰς ὑμνησεν).

Menand. π. ἐμῶδεκτ. p. 39 Burs.; ex quo carmine sumpta ut vid. *fr.*
 (a), (b), (c); fort. etiam (d) infra

(a) ἄσπε θέων μηδ' ἐν' Ὀλυμπίων
 λυδ' ἄσπε φέθεν

Ap. Dysc. *pron.* 98 b Μάκατος· ὥστε κτλ.

(b) ὁ δ' ἤρευσ φατοί κεν ἤφαιστον ἄγγην βίαι.

Priscian. *inst.* vi 92 ἤρευσ pro ἤρης ut Sappho ὁ κτλ.

(a) 2 λυδ' ἄσπε φέθεν Bekker: λυοσπερ γέθεν codd.
 (b) φατοί—ἄγγην Bergk, Hermann: φατοί κεν ἀφέσπον γυνε, sinu., codd.
 historiam invenies ap. Liban. viii 38 Förster

[1]

1 παυκλόθρον' ἀθανάτ' Ἀφροδίτα,
 4 παῖ Δίος δολόπλοκε, λισσομαί σε·
 μή μ' ἀσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
 πόντια, θήμιον,
 ἀλλὰ τυδὸ' ἐλθ', αἵπιστα κἀτέρωτα
 8 τὰς ἐμὰς αἰδῶς αἰούσα πῆλαι
 ἐκλύες, πάτρος δὲ δόμον λίπυσα
 χρυσῶν φλῆβες

12

ἀργὶ ὑπασθεύζαισα· κάλιοι δέ σ' ἄγον
 ὄκτες στροθοῖοι περὶ γῶς μελαινῶς
 πύκνα δύνεντες πτέρ' ἀπ' ὠρῶναιθε-
 8 ρος διὰ μέσσω·

16

αἶψα δ' ἐξίκοντο, σὺ δ' ὦ μίκαϊρα
 μειδιόαισα δ' ἀθανάτωι προσώπωι
 ἦρέ' ὅττι δῆυτε πέπονθα κῶπτι
 12 δῆυτε κἀλγημι

20

κῶπτι μοι μάλοτα θέλω γένεσθαι
 μανώλαι θυμίωι· τίνα δῆυτε πέθει
 16 †. σαγγη† ἐς σῶν φιλότιστα; τίς σ' ὦ
 ἦραφ' ἀδικεῖς;

24

καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
 αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει,
 αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
 20 κοῦκ ἐθέλωσα.

28

ἔλθε μοι καὶ νῦν, γαλέπων δὲ ἵππων
 ἐκ μερήμιων, ὅσα δέ μοι τέλεισσα
 24 θήμιος ἡμέφρει, τέλεισον, σὺ δ' αὖτα
 σύμμαχος ἔσσο.

ο]ῖ μὲν ἱππῶν στροτόν, οἱ δὲ πῆσδων,
 οἱ δὲ νάων φαίε' ἐπ[ί] γῶν μέλαι[ν]ων
 4 ἔ]μμενα κἀλλιστον, ἔγω δὲ κῆν' ὅτ-
 τω τις ἔραται·

πᾶ]γχυ δ' εὐμήρες σύνετον πῆσοια
 π]άντι τ[ο]ῦτ', ἂ γὰρ πόλυ περσκέθουσα
 8 κἀλλος [ἀνθ]ράπτων Ἐλένια [τὸ]ν ἀνδρα
 τὸν [πανά]ριστον

καλλ[ίστοι]σ' ἔβα 'ς Τροίαω πλέω]σα
 κωδ[ε]πέ πα]ίδος οὐδὲ φίλων το[κ]ή]σων
 12 πᾶ]μπαν] ἐμιάσθη, ἀλλὰ παρῶγαγ' αὐτῶν
 [ ]σων

[ ]αμπτον γὰρ [ ]
 [ ]... κούφως τ[ ] [ση]. [ ]
 16 ..]με νῦν θηακτορί]ας ὀ]νέμνωι-
 σ' οὐ] παρεοίας,

20 τᾶ]ς κε βολλοίμαιν ἔρατὸν τε βᾶμαι
 κἀμάρυχημα λάμπρον ἴδην προσώπω
 ἦ τὰ Λυδῶων ἄρματα καὶ πανόπλοισ
 πῆσδοιμ]άχευτας.
 (sequuntur stropharum iii fragmenta minora, quarum tertia
 carminis est ultima)

φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θέσιω
 4 ἔμμεν' ἄγηρ, ὅττις ἐνάριος τοι
 ἰσοδῶνει καὶ πλόσιον ἴδω φωνεί-
 σος ὑπακούει

καὶ γελίσσας ἡμέφρει, τό μ' ἦ μὰν
 8 καρδίαω ἐν στήθεσιν ἐπτόαισεν·
 ὡς γὰρ ἐς σ' ἴδω βρόχε', ὡς με φάνα-
 σ' οὐδ' ἐν ἔρ' εἴκει,

ἀλλ' ἄκαν μὲν γλῶσσοια ἔαγε†, λέπτων
 12 δ' αὐτῶκα χροῖε πῆρ ὑπασθεδρόμηκεν,
 ὀμπάρεσσι δ' οὐδ' ἐν ὀρημίμ', ἐπηρόμ-
 βεισι δ' ἀκουα,

†εκάδε μ' ἴδρωσ ψῆδρος κακχέετα†, τρώμος δὲ
 παίσων ἀγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας

ἔμμη, τεθνάικην δ' ἀλγύω ἴπιδεύης
 16 φαίνομ' ἔμ' αὐτῶ·

ἀλλὰ πᾶν τόλματτον ἔρει† καὶ πένητα†

Ἐπος δ' ἐτύναξέ μοι
 φρένας, ὡς ἀνεμος κἀτ' ὄρος ὀρύσιω ἐμπετών.

[47]

300 (63 B., 43 D.)

[356]

(a) ἄγε δὴ φέρο' ἦμῖν δὲ παῖ
κελέβην, ὅκως ἄμυστον
προσιώ, τὰ μὲν δέκ' ἐγχείας
ὑδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
κυάθους ὡς αὖ τῆβρισιώσ'†
ἀνὰ δῆύτε βασσαρήσω.

(b)
ἄγε δῆυτε μηκέτ' οἴτω
πατάγωι τε κάλαγγαίω
Σκυθικῆν πόσιν παρ' οἴνωι
μελετώμεν, ἀλλὰ καλοῖς
ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

Athen.¹ x 427 A seq. παρὰ δὲ Ζηνακρέωντι εἰς οἴνου πρὸς δύο ὑδατος.
(a), καὶ ἀποκρίθων τῆν ἀπερτομοσίαν Σκυθικῆν καλεῖ πόσιν. (b); id.² 475 C
ἀγε—κυάθους, Eust. *Od.* 1476. 31, eadem

(a) 5-6 ὡς αὖ τῆβρισιώσων Athen.: ὡς ἀνυβρίστως ἀνὰ conii. Pauw, ὡς
ἀνυβρίστ' ἀνὰ Baxter 6 δῆυτε Meihorn: δευτε Athen.

INCERTI LIBRI

301 (2 B. et D.)

[357]

5
ἀναξ, αἰεὶ δαμάλης Ἔρωσ
καὶ Νύμφαι κυανώπιδες
πορφυρῆ τ' ἄφροδίτη
συμπταίλουσαν, ἐπιστρέφεται
δ' ὑψηλὰς ὀρέων κορυφάς.
γυνουδαί σε, σὺ δ' εὐμενῆς
ἔλθ' ἦμῖν, κεχαρισμένης
δ' εὐχολῆς ἐπακούειν.
Κλαροβούλωι δ' ἀγαθὸς γέμεο
σύμβουλος, τὸν ἔμῳ γ' ἔρω-
τ', δὲ Δεόνυσε, δέχεσθαι.

Dio Chrys. *or.* ii 62 ὁ Ἰώνων ποιητῆς Ζηνακρέων ἀναξ κτλ. +

1 αἰεὶ: δὲ codd. 3 πορφύρεη codd. 5 κορυφὰς ὀρέων conii.
Barnes 7 κεχαρισμένης conii. Hecker 9 Κλαρωβ- codd. γενεῶ
codd. 10 γ' Kan: δ' codd. 11 Δεών- codd.

302 (14 B., 5 D.)

οφάλοισι δηοῦτέ με πορφύρη
βέλλων χρυσοκόμισι Ἔρωσι
νήπι ποικιλοσφαιβέλλω
συμπαιξεν προκαλεῖται·
ἦ δ' ἔστων γὰρ ἀπ' εὐκρίτου
Λέσβου, τῆν μὲν ἔμην κόμην,
λευκῆ γὰρ, καταμείβεται,
πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει.

Athen. xiii 599 C *Μυακρέωντος τῶδε οφάλοισι κτλ.*; Et. Sorb. ap. Et. Mag. 448. 29 Gaisf. *νήπι ποικιλῶς ἀμβέλλω*

1 *δηοῦτέ* Seidler: *δεινέ* Athen. πορφύρη, Barnes (έτη): πορφύρεσι Athen. 3 ποικιλοσφαιβέλλω, Seidler: ποικίλος λαμβάνω Athen.; Et. Sorb. ut supra 5 ἀπ' εὐκρίτου Barnes: ἀνευκτικῶ Athen.

303 (3 B. et D.)

Κλεβούλου μὲν ἔγνων' ἔβρω,
Κλεβούλωι δ' ἐπιμαίνομαι,
Κλεβούλων δὲ διοσκέω.

Ps.-Hdn. π. σχημ. viii 599 seq. Walz, de polyptoto, παραδὲ δὲ *Μυακρέωντι ἐπὶ τριῶν Κλ.* κτλ.

1-3 *Κλεβ.* codd. *ἔβω* codd. 3 *διοσκέω* Bergk: *διοσκνέω* codd. Parr., *δὲς κρέω* cod. Haun.

304 (4 B. et D.)

ὦ παῖ παραβέντων βλέπων
δίξημαί σε, σὺ δ' οὐ κλύεις,
οὐκ εἰδὼς ὅτι τῆς ἔμης
ψυχῆς ἦνιοχέεις.

Athen. xiii 564 D *ὁ δ' ἔμυακρέων τὶ φησὶν: ὦ κτλ.*
2 οὐ κλύεις Erfurd: ου καίεις Athen., οὐκ εἰδεις cod. E; οὐ κοίεις conii. Bergk

305 (8 B. et D.)

ἔγῳ δ' οὔ' αὖ *Μυακρέωντος*
βουλόμην κέρας οὔ' ἔρεα
πεντήκοντά τε κάκαρον
Ταρτησοῦ βασιλεύσσαι.

Strabo iii 2. 14 *Μυακρέωντα μὲν οὔτως ἐστρεῖν ἔγῳ κτλ.*; cf. Plin. n.h. vii 134 Anacreon poeta Arganthonio Tartestiorum regi ca. tribuit annos
1 δ' οὔ' αὖ Casaubon: τ' αὖ οὔ' codd. 2 οὔ' ἔρεα Tyrwhitt: οὔτε τὰ codd.

3581

322 (43 B., 44 D.)

πολοὶ μὲν ἦμιν ἦδη
κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
χαρῖεσσα δ' οὐκέτ' ἦβη
πάρα, γηραλέοι δ' ὀδόντες,
γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς
βίοντος χρόνος λείπειται·
διὰ ταῦτ' ἀνασταλῶ
θεμὰ Τάρταρον δεδοικώς·
μίθεω γὰρ ἔστι δεινὸς
μυχός, ἀργαλῆ δ' ἐς αὐτὸν
κάτοδος· καὶ γὰρ ἐτοιμίον
καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

10 Stob. ecl. iv 51. 12 *Μυακρέωντος πολ.* κτλ. 2 *τε* Bergk: *δε* codd.

323 (62 B., 27 D.)

φέρ' ὕδωρ φέρ' οἶνον ὦ παῖ φέρε <δ' > ἀνθεμίσεντας ἦμιν
στεφάνους ἔνεικον, ὡς δὴ πρὸς Ἔρωτα πυκταλίξω.

Athen. xi 782 A *Μυακρέων φέρ' ὕδωρ κτλ.*; Et Gen. B p. 115, Eust. Il. 1322. 53 et Orion 62. 30 *ὡς—πυκταλίξω +*

1 δ' suppl. Casaubon -ἔωρας ἦμιν codd. 2 *ὡς δὴ* Orion: *ὡς ἦδη* Et. Gen. *ὡς μὴ* Athen., Eust.; *ὡς αὖ* Dobree

325 (46 B., 34 D.)

ἀσπραγῆλαι δ' Ἔρωτος εἶσαν
μανίαι τε καὶ κούδοιμοί.

Schol. A Hom. Il. 23. 88 *ἀστ.* κτλ., *Μυακρέων*
εἰοὶ et κούδοιμοιο cod.

360

361

395

7 (76 B., 56 D.)

ὤρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χεῖμα κωπέωσαν τρίταν
καὶ τέτατον τὸ φῆρ, ὅκα
σάλλει μὲν, ἐσθλην δ' ἄδων
οὐκ ἔστι.

5

Athen. x 416 D ἐν τῶι ε' . . . λέγων (sc. Ἀλκιμῶν)

1 fort. τρεῖς et σέρος scribendum

2 χεῖμα κωπέωσαν αποθ. : χε-

μῶων· παρὰ Athen.

3-4 τὸ φῆρ, ὅκα σάλλει μὲν edd. vetl. : τρηπο-

kas δ' ἀλ' εἰ μὲν Athen.

4 ἐσθλην Grotefend, Fiorillo (-τέν) : ἐσθλειν
Athen.

8, 9, 10

ALCMAN

αἰσχύνης αὐτῆς μὴ πεπορευῆσθαι τούτους εἰς Ἴλιον, ἐπειδὴ
προτέρως ὑπὸ Θησέως ἠπράσθη, καθὼς προείρηται. διὰ γὰρ τῆν
τότε γενομένην ἀπαγῆν Ἀφιδνα πόλις ἄττικῆς ποθεῖται καὶ
πρώτωςεται Κάστωρ ὑπὸ Ἀφιδνου τοῦ τότε βασιλέως κατὰ τὸν
δεξιὸν μηρὸν. οἱ δὲ Διοσκούρι Θησέως μὴ τυχόντες λαφυραγω-
γοῦσι τὰς Ἀφιδνας (Ἀθήνας cod.). ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Πτολε-
μαίους ἦ τοῖς Κυρκλοῖς καὶ ἀπὸ μέρους παρὰ Ἀλκιμῶν τῶι
λαυικῶι.

Schol. Hom. Il. 3. 242

9 (14 B.)

Θαλαμῶν δὲ ἀπέχει σταδίου εἴκοσιν ὀνομαζομένη Πέφνος ἐπὶ
θαλάσση. πρόκειται δὲ νηοῖς πέφνος τῶν μεγάλων οὐ μείζων,
Πέφνος καὶ ταύτην τὸ ὄνομα. τεχθῆναι δὲ εἰρασθῆα τοῖς Διοσ-
κούρους φασὶν οἱ Θαλαμῶται. τοῦτο μὲν δὴ καὶ Ἀλκιμῶνα ἐν
ἄσχαρτι οἶδα εἰπόντα. τραφήναι δὲ οὐκέτι ἐν τῇ Πέφνω φασὶν
(φῶσιν comi. Siebelis) αὐτούς, ἀλλὰ Ἐριμῆν τὸν ἐς Πελλῶν
κομίσαντα εἶναι.

Paus. iii 26. 2

10 (26 B., 94 D.)

οὐ μ' ἔστ', παροσενικαὶ μελαινάδηνες ἱαρόφωρον,
γυῖα φέρην δύναται· βάλει δὴ βάλει κρητύλος εἴην,

[26]

Antigon. Caryst. *metr.* xxiii (27) τῶν δὲ ἀκκυόνων οἱ ἀροσεν κρητύλοι
καλοῦνται. ὅταν οὖν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀσθενήσωσιν καὶ μηκέτι δύναται
πέρεσθαι, φέρουσιν αὐτοῖς αἱ θῆλαι ἐπὶ τῶν πτερόων λαβοῦσαι. καὶ ἔστι τὸ
ὑπὸ τοῦ Ἀλκιμῶνος λεγόμενον τούτων συνωνυμωμένον· φῶσιν γὰρ ἀσθενῆς
οὖν διὰ τὸ γήρως καὶ τοῖς χοροῖς οὐ δυνάμενος συμπεριφέρεισθαι οὐδὲ τῆν τῶν
παθένων ὀρχήσασθαι (1-4) 2 βάλει δὴ—εἴην Ap. Dysc. *comi.* 522, Et. Gen.
A et B, Suid., al.

1 παρθε- Antig. ἴεσο- Antig.; ἴεσο- comi. Barker 2 φέρειν Antig.

814857

I7

C

INCERTI LOCI

8 (13 B.)

[21] ταῦτα μὲν οὕτω γενέσθαι λέγουσιν· ἐγὼ δὲ γράψαι μὲν ἐθέλω
Μεγαρέων ὀμολογοῦντα, οὐκ ἔχω δὲ ὅπως τεύρωμαι πάντα
σφίσιν, ἀλλὰ ἀποθαυεῖν μὲν λέοντα ἐν τῶι Κιθαράωνι ὑπὸ Ἀλκῆθου
πεῖθουαι, Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παιδῶα τίς μὲν ἐς Ἀφιδνας εἶθεῖν
μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' αὖ ἀφαικόμενος ἀναπροεθῆναι
νομίσαντο ὑπὸ Θησέως, ὅπου καὶ Ἀλκιμῶν ποιήσας ἀίσμα ἐς τοῖς
Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας εἴποιεν καὶ τῆν Θησέως ἀγάγουσαν μητέρα
αἰχμηάωντον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπειναῖ; Πίνδαρος δὲ
τούτοις τε κατὰ ταῦτα ἐποίησε (fr. 243 Sn.) καὶ γάμβρον τοῖς
Διοσκούροις Θησέα εἶναι βουλόμενον (ἀπασθεῖσασ τῆν Ἐλένην
διαφυλάξαι add. Schroeder) ἐς ὃ ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθωι τὸν
λεγόμενον γάμον συμπαράξοντα.

Paus. i 41. 4

Ἐλένη ἀπασθεῖσα ὑπὸ Μελαιάωνδρου, ἀγνοοῦσα τὸ συμβεβηκὸς
μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκούροις· κακὸν, ὑπολαμβάνεται δι'

I6

ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀκυβύεσσι ποτήρῃαι
νηδῆς ἦτορ ἔχων, ἀλκινόφρυπος ἱαρός ὄφρυς.

3 schol. Ar. Au. 251 4 Phot. Lex. s.v. ὄφρυς, Athen. xi 374 D (ἀκρ.—
ὄφρυς)

4 ηῤῥῆς Boissonade: ηῤῥῆς Antig, ἀδῆς Phot. ἱαρός Hecker:
εἱαρός Antig, Athen., Phot.

11 (45 B., 67 D.)

Μῶσ' ἀγε Καλλιόπῃα θύγατερ Διὸς
ἀργ' ἐπατῶν φεπέων, ἐπὶ δ' ἕμερον = τ' ὄφρυς
ὑμῶν καὶ χαρίεντα τίθη χορὸν.

Heph. Encl. vii 4 Μῆκμῶν δὲ καὶ ὄφρυς στροφῆς τοῦτων τῶν μέτρων
κατεμέτρησε 1 Heph. Encl. iv 1 1-3 Syrian. in Hermog. i 61.
14, Apostol. xi 94 a

3 τῖθαι codd.

12 (66 B., 20 D.)

ὄσσαι δὲ παῖδες ἁμέων
ἐντὶ, τὸν κιθαριστῶν
αἰνέοντι.

Ap. Dysc. προη. 121 b ἡ ἁμέων παρὰ Δωριεῖσιν καὶ σύναρθρον γενικῆν
σημαίνει ἀκόλουθον τῆς ἁμέως. τῆς μέτρον διαφέρεται ἢ πρωτότυπος διαλλάσσει
τῆς κτητικῆς, οὐκέτι τὸ αὐτὸ ἀναδεχομένης. Μῆκμῶν

1 ὄσαι codd.

13 (25 B., 92 D.)

ἔστη τῶδε καὶ μέλος Μῆκμῶν
εἶθε γενλωσασμέναι
κακκαβίδων ὄνα στανθήμενος.

Athen. ix 389 F Μῆκμῶνος λέγοντος οὕτως· ἔστη κτλ.

1 ἔστη τῶδε Bergk: ἔστη γε δὲ Athen.
Menneke, Marzullo: εἶθετε γενλωσασμέναι Athen. 2 εἶθε γενλωσασμέναι
ὄνομα Athen. 3 ὄνα Schneidewin:

14 (67 B., 93 D.)

φοῖδα δ' ὀρνύχων νόμους
παυτῶν.

Athen. ix 374 D Μῆκμῶν ... οἶδα κτλ.

1 οἶδα Athen. 8 Hermann: δ' Athen.

15 (35 B., 100 D.)

ἔσπει γὰρ ἄντα τῶ σνδάργω τὸ καλῶς κιθαρίσθην.

Plut. vit. Lycis. 21. 6 ἔσπει κτλ., ὡς δ' Ἀσκωνικός ποιητῆς εἴρηκε, de
Alex. Jort. 2

1 ἔσπει Plut.: ἔσπει coni. Scaliger κιθαρίσθην Plut. Lyc. Sz.: -ίτων,
-ίδων, -ίδων, vel -ίδων codd. Tell.

16 (21 B., 35 D.)

Κύπρον ἕμερτῶν λιποῖσα καὶ Πάφον περιηρόταν

Strabo viii 3, 8, Eust. Il. 305, 34, Μῆκμῶν Κύπρον κτλ.

[27]

[38]

[41]

[39]

[55]

17 (34 B., 37 D.)

[56] πολλὰκι δ' ἐν κορυφαῖς ὄρεων, ὅκα
 οὐοῖσι φάθῃ πολύφωτος ἑορτά,
 χρῦσον ἀγγος ἔχουσα, μέγαν σκύθον,
 οἷά τε ποιμένες ἀνδρες ἔχουσιν,
 χερσὶ λεύκτερον ἐν γάλα θεῖστα
 5 τυρῶν ἐτύρησας μέγαν ἀτρούφον ἤγρυφόβρωτα.

Athen. xi 498 F seq. *Μακμάων* δὲ φησι: πολλὰκι κτλ. Aristeid. or. xli 7
 πολλή τις καὶ ἀμαχος ἢ δύναμις τοῦ θεοῦ (scil. Διονύσου), καὶ δύναμις αὐ καὶ
 ὄρεος πτερόδῃ, οὐχ ἴστους μόνον ἀσπερ καὶ λεόντων γάλα ἀμέθλων ἀπέθηκέν
 τις ἀστὴρ Λακωνικὸς ποιητῆς. Gramm. anon. Hamburg. ed. Welcker,
 Rh. Mus. 10 (1856) 256 ἀγρυφόβρωτος καὶ τύπος ἐν τηρήσας μέγαν ἀτρούφον
 ἀγρυφόβρωτα. Cf. Hesych. ἀτρούφος: τυρὸς ὁ πρῶτος μὲν τῶν Λακωνίων

2 σάουρα φάθῃ: θεοῖς ἀδοῖα Athen. πολύφωτος conl. Fiorillo 3 χρῦ-
 στον Athen. 4 ἔχουσα Athen. 5 ἐν γάλα θεῖστα Hermann: ἐστα-
 θεουσα Athen. 6 ἤγρυφόβρωτα gramm. anon. (ἀγρυφόβρωτος): ἀγρυφόβρωτα
 Athen., ἀγρυφόβρωτος in lemnae gramm. anon.

18 (38 B., 36 D.)

[58] ἄφροδίτα μὲν οὐκ ἔσται, μάργος δ' Ἔρωτος οἷα <παῖς> παῖσ' ἰδοίει,
 ἀκρὸ ἐπ' ἀθήη καβαίων, ἃ μὴ μοι θύγησι, τῶ κτυπαμίσκω.
 Heph. *Ench.* xiii 6, Apostol. iv 62 b, *Μακμάωνος* I païs suppl.
 Bentley

19 (36-37 B., 101-2 D.)

[59] (a) Ἔρωτος με θυῖτε Κύπριδος πέκατι
 γλυκύς καρτεῖβαν καρδίαν ἱαίνει.
 (b) τοῦτο φαδεύω εἰδείξε Μωσοῦν
 δῶρον μάκαιρα παρσείων
 ἃ ξανθὰ Μεγαλοσπράτα.

Athen. xiii 600 F ἄφροδίτα δ' ὁ ἀφρονοῦς, ὡς φησι Χαμακίων, ἄφροδίτα
 γενομένη τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμόνα καὶ ἐκδοῦνα πρῶτον μέλος ἀκρόα-

σπονδῶν καὶ περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν ρουαίτην Μωσοῦν εἰς τὰς διατριβὰς
 διὸ λέγειν ἐν τῷ τῶν μελῶν "Ἔρωτος—ἱαίνει. λέγει δὲ καὶ ὡς τῆς Μεγαλο-
 σπράτης οὐ μετρίως ἐπαθεῖς ποιητῆς μὲν οὐόσης δυναμένης δὲ καὶ διὰ τὴν
 ὁμιλίαν τοῦς ἐρωτὰς προσελκυσσάσθαι. λέγει δ' οὕτως περὶ αὐτῆς τοῦτο—
 Μεγαλοσπράτα.

(a) I δηῖτε edd. vett.: δ' ἀστὴ Athen. ἔκατι Athen. (b) I τοῦτο
 φαδεύω Stephanus, Bergk (ἀδ-): τοῦθ' ἀδεῖαν Athen. εἰδείξε Μωσοῦν
 Wiamowitz: Μωσοῦν εἰδείξε Athen. 2 παρτέν Athen.

20 (16 B., 24 D.)

καὶ τῶν εὐχομαι φέροισα
 τῶνδ' ἐλαχρῶσα πολυκῶνα
 κτήρατῶ κυπαίρω.

[60]

Athen. xv 680 F *Μακμάων*; cf. xv 678 A

2-3 πολυκῶνα κτήρατῶ κυπαίρω Casaubon, Boissonade, Welcker: πολυκῶ
 ατηρῶτων κυτρω Athen.

21 (62 B., 44 D.)

Ἐπινομίας <τε> καὶ Πειθῶς ἀδελφὰ
 καὶ Προμηθίας θυγάτηρ

[64]

Plut. *de fort. Rom.* 4 οὕτως εἰσηγήθεν (sc. ἡ Τύχη) εἰς Ἑπίμηνη . . . ὡς
 γεωδοιοεῖ *Μακμάων*

I suppl. Bergk Ἐπινομίης et Πειθῶς ἀδελφῆ codd. 2 Προμηθείας
 codd.

22 (68 B., 77 D.)

δοῦρι δὲ ξύσσομαι μέμεινεν Ἄϊας αἰματῆρι τε Μέλμωων.
 Choerob. in *Theodas.* i 123. 4 τὸ Ἄϊας τὸ παρ' *Μακμάων* ἔχουμεν . . .
 αὐστῆλλον τὸ α. +
 μέμνηεν codd. αἰματῆρι Hiller-Cunsius: αἰματῶ codd.

[68]

31 (28 B., 15 D.)

[82] λῦσαν δ' ἀπρακτα νεάνιδες ὦ-
τ' ὄρνυς φιέρακος ὑπερπταμίνω.

Athen. ix 373 D ἐπι τοῦ πλῆθυντικοῦ ὄρνυς . . . Μάκκιάν ποῦ φησι

1 ὄστ' Athen. 2 ὄρνυς codd. recs. : ὄρνυθας Athen. 3 ἐρ- Athen.
-πταμίνω Athen.

32 (31 B., 106 D.)

[83] τῶι δὲ γυνὰ ταμίᾳ σφεῶς ἔειξέ χῶρος.

An. Par. Cramer iv 181. 25 Μάκκιάν, Ap. Dysc. γρον. 142 b

τῶι δὲ γυνὰ ταμίᾳ Bergk: τό δε γυναι τάμιας cod. σφεῶς ἔειξε:
σφευσε, εἰξεν Ap. Dysc., φέας εἰξε An. Par.

33 (32 B., 82 D.)

[84]

ἐπ' ἀμυστέρα Χηρὸς ἔχων

Eust. Il. Iio. 35 ἡ Χεῖρ . . . διὰ τῆς εἰ . . . μεταρθεύσης . . . εἰς ἡ . . .
Μάκκιάν

<Μακρον δ' > ἐπ' κτλ. suppl. Bergk coll. Hom. Od. 5. 276

34 (60 B., 58 D.)

[89]

εὐδοιοι δ' ὀρέων κορυφαί τε καὶ φέρωνες

πράονές τε καὶ χαρᾶδραι
φῦλά τ' ἐρπείτ' ὅσα τρέφει μέλαινα γαῖα

Apollon. Soph. lex. s.v. κνώδαλον Μάκκιάν λέγων οὕτως· εὐδοιοι κτλ.

1-2 fort. εὐδοιοι δ' ὀρέων φέρωνες πρῶνός τε Villoison: φάλαγγες
πρῶτονέστε cod. 3 τ' ἐρπείτ' ὅσα: τε ἐρπετά θ' ὅσα cod.

5

θηρές τ' ὀρεσκύιοι καὶ γένος μελισσῶν
καὶ κνώδαλ' ἐν βέβητοι πορφύρας ἀλός·
εὐδοιοι δ' οἰωνῶν φῦλα ταυνπετέρῳ.

4 fort. ὄρνυς scribendum μελισσῶν cod. 5 βέβητοι πορφύρας
Welcker, Bergk: βέβηται πορφύρης cod.

35 (58 B., 59 D.)

Ῥίτας, ὄρος ἀβθέον ἵλαι,
νυκτὸς μελάνας στέρνον

[90]

Schol. Soph. O.C. 1248 Μάκκιάν λέγων οὕτως· Ῥίτας κτλ.

1 ἀβθέον Lobbeck: ἐνθεον codd. 2 στέρνον Triclinius: -γων codd.

36 (39 B., 105 D.)

χρῦσιον ὄρμιον ἔχων ῥαδωνῶν πετάλοισι καλῶν

[91]

Athen. xv 682 A καλῶν μέμηγται Μάκκιάν ἐν τούτοις· χρῦσ. κτλ.

χρῦσιον et ῥαδωνῶν . . . κάλων Athen. πετάλοισ ἴσα conl. Bergk

37 (70-71 B., 52+51 D.)

(a) κῆπι τὰ μύλαι θρυφήται κῆπι ταῖς συναικκίαις. [95]

(b) αἰκλον Μάκκιάνων ἀρμόξταο.

Athen. iv 140 C φησὶν ὁ Πολέμιων καὶ τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων
αἰκλον προσαγορεύεσθαι. . . . Μάκκιάν μὲν γὰρ οὕτω φησὶ

(a) συναικκίαις Musurus: συναικκίαις Athen.
(b) αἰκλον: αἰκλον Athen.

55 (8 B., 6 D.)

[185]

ἄμος δ' Ὑπεριονίδας [ ]
δέπτας ἐκαταέββαυεν χυύσεον, ὄφρ-

α δι' ἄκκαυοῦ περάσας

ἀφίκουθ' ἱαράς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμυῶς,

5 ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἀλοχον παί-

δας τε φάλους,

ὁ δ' ἐς ἄλλος ἔβα δάφνυλαι κατα-

σκάων ποσὶ παῖς Διὸς [-υυ-].

Athen. xi 469 E; cf. 470 C ὁ δ' Ἑρακλῆος ἔκκεται ἐπ' αὐτὸν (sc. τὸν ἥλιον) τὸ ρέξον ὡς βάλων καὶ ὁ ἥλιος πύσασθαι κέλευε, ὁ δὲ δέστας παύεται. ἥλιος δὲ ἀντὶ τοῦτον δίδωσιν αὐτῷ τὸ δέπτας τὸ χυύσεον ὁ αὐτὸν ἔφρασε σὺν ταῖς ἑπτασι ἐπιπὴν δύνην διὰ τοῦ ἄκκαυοῦ . . . ἔπειτα πορεύεται Ἑρακλῆς ἐν ταῖς δέπται τοῦται ἐς τὴν Ἐπίθετον. καὶ ὅτε δὲ ἦν ἐν ταῖς παλάμαι Ἑκαταὸς περιβάμενος αὐτὸν κυμαίνει τὸ δέπτας φανταζόμενος. ὁ δὲ τρέφειν αὐτὸν μέλλει καὶ αὐτὸν δέστας Ἑκαταὸς πύσασθαι κέλευε; cf. 781 D

vid. Addenda p. 264
1 ἄμος Kaibel: ἄμος Athen. deest syllaba, fort. [αῶ] τῆμος δ' Ὑπ. [μῆ] Barrett 2 -βαυε Athen. 4 ἀφίκουθ' Blomfield: κρηθ' Athen. iep. Athen. 7-8 κατασκιάων Page (cf. Hom. Od. 12. 435 seq. ὄξοι . . . κατασκίαον . . . Χάρυδον): κατασκίον Athen. vel fort. -οκιδέον (Barrett) vel -οκίανον fort. [Ἑρακλῆος vel adiect.].

56 (6 B.)

[186] ἔστι δὲ ὁ Ἴηρονεύς ἐκ Καλλιπόρης τῆς Ὀκκαυοῦ καὶ Ἰφρυδόπος. Στρησίχοπος δὲ καὶ ἐξ χεῖρας ἔχειν φησὶ καὶ ἐξ πτόδας καὶ ὑπόπτερον εἶναι.

Schol. Hes. Theog. 287

E N E N A

57 (29 B., 10 D.)

[187] πολλαὶ μὲν Κυδώνια μέγα ποτεπρίπτου ποτὶ δόφρον ἀνακτ,

Athen. iii 81 D Στρησίχοπος ἐν Ἐλένηι οὔτως πολλα κτλ.

I μὲν del. Suchfort

32

57, 58, 59, 60, 61 STESICHORUS

πολλὰ δὲ μύθουα φύλλα

καὶ πόδιόνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὐλάς.

2 μύθουα Schneidewin: μύθηα Athen. cod. A, μύθουα codd. CE
3 πόδιους Athen. codd. CE: πόδιου cod. A

58 (30 B., 10^a D.)

λαβαργύρεον ποδωνιτηῖρα

[188]

Athen. x 451 D Στρησίχοπος δ' ἐν Ἐλένηι λθ. ποδ. ἔφη

59 (31 B., 10^e D.)

Argum. Theocr. xviii ἐν αὐτῷ (sc. τῷ εἰδυλλίῳ) τινα [189]
εἰλητται ἐκ τοῦ πρώτου Στρησιχοπού Ἐλένης.

60 (28 B., 10^c D.)

τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστρείῳ τῆς Ἐλένης [190]
παρόντων διὰ τὸ γένος καὶ τὸ κάλλος, Τυνδάρεως ὁ πατήρ αὐτῆς, ὡς τινὲς φασί, φυλασσομένους μὴ ποτε εἶνα αὐτῶν προκρίθας τοῖς ἀλλοῖσι ἐχθροῖς ποιήσονται, κωνὸν αὐτῶν ἔλαβεν ὄρκον ἢ μὴν τῶν ληλομένων τὴν παιδα ἀδικουμένῳ περὶ αὐτὴν σφόδρα πάντας ἐπαμυνεῖν. διόπερ Μενελάω αὐτὴν ἐκδιδωσιν. καὶ μετ' οὐ πολλὰ ἀπασθείτης αὐτῆς ὑπὸ Μελετάνδρου ἐκωνώνησαν τῆι σπαρταίῳ διὰ τοῖς γενομένων ὄρκους. ἡ ἱστορία παρὰ Στρησιχοπού.

Schol. A Hom. Il. 2. 339

61 (27 B., 10^a D.)

πλησίον δὲ τῶν Μνάκτων Εἰληθίας ἔστιν ἱερὸν ἀνάθημα [191]
Ἐλένης, ὅτε σὺν Πιερίῳ Θησέως ἀπεκθάνοντο ἐς Θεσπρωτοῖς

814657

33

D

264 (44 B., I adnot. D.)

[284] Ἴβυκος δὲ ἐν α' Ἡλιδος αἰρὸν (sci. τὸν Ἐνδυμίωνα)
βασίλεισθαι φησι.

Schol. Ap. Rhod. iv 57

Μελῶν ε

265 (16 B., 2 D.)

[285]

τοὺς τε λευκίππους κόρους
τέκνα Μολιόνας κτάνον,
ἄλικας ἰσοκέφαλους ἐνυγνίους
ἀμφοτέρους γεγαῶστας ἐν ᾧέωι
ἀργυρέωι.

5

Athen. ii 57 F seq. Ἴβυκος δὲ ἐν πέμπτῳι μελῶν περὶ Μολιωνιδῶν φησι·
τοὺς κτλ.; Eust. Od. i 686. 45 ἄλικας—ἀργυρέωι

I κόρους Dindorf; κοῦρ- codd. 2 κτάνει conl. Hartung

266 (I B., 6 D.)

INCERTI LOCI

[286]

ἦρι μὲν αἶ τε Κυδωνία
μηλίδες ἀροδομεναι ῥοῶν
ἐκ ποταμῶν, ἵνα Παρθένων
κτῆτος ἀκήρατος, αἶ τ' οἰνωθίδες
αὐξόμεναι σκευροῖτον ὑψ' ἔρυσαν

5

Athen. xiii 601 B ὁ Ἴβυκος βοᾷ καὶ κέκραγεν ἦρι κτλ.
incertum quatenus dialectus sit pessum data (2 μαλ', 4 κτῆτ', 9 ὀρωα',
13 αἶτ'; Κυδωνία, ἀροδομεναι, αὐξόμεναι, ὑψ' ἔρω-)
2 ῥοῶν, 4 -ἴδος, 7 -κτῆτος Athen., corr. Musurus

ὀναρφέους θαλέθουσιν· ἐμοὶ δ' ἔπος
ὀδεμίαν κατὰκούτος ὤρω.
† τρεῖ ὑπὸ στεροπῆς φλέγων
Θρηκίος Βορέας

10

αἰσσαν παρὰ Κύπριδος ἀζαλέ-
αις μανίαιων ἐρμινὸς ἀθαμβῆς
ἐγκρατέως πεδόθεν †φυλάσσει†
ἡμετέρας φρένας

8 αἶτ' ὑπὸ conl. Hermann, ἀλλ' αἶτ' ὑπὸ Mehlhorn, alii alia (ἦσο', οἶα θ')
9 θρηκίος Athen., corr. Ursinus 9 seqq. versuum divisio incerta;
de stropharum responsione (1-7 = 8 seqq.) frustra deliberavi 11 ἀθάμ-
βῆσεν κραταῖος Athen., corr. Schweighauser, Hermann 12 παρδ'
ὄβεν Athen., corr. Naeke φυλάσσει Athen., sententiae contrarium:
φάσσει conl. Hermann (frustra σκιάσσει Mueller, τυνάσσει Naeke)

267 (2 B., 7 D.)

[287]

Ἔπος αἰτ' ἐ με κυνώλαιον ὑπὸ
βλεφάροισ τακέρ' ὄμμαισι δεσκόμιενος
κλήγημασι παντοδαποῖς ἐς ἀπει-
ρα δίκτυα Κύπριδος ἐσβάλλει.
ἦ μὴν τρομέω νῦν ἐπερχόμενον,
ὥστε φερέξυγος ἔππος ἀεθλοφόρος ποτι γῆραι
ἀέκων σὺν ὄχεσφι βοοῖς ἐς ἀμύλλαν ἔβα.

5

Plato *Parm.* 137 A καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ Ἴβυκίου ἔππου πεποιηθῆναι αἰ
ἐκεῖνος ἀλλοτριῆ, ἀντὶ καὶ πρεσβυτέραι ὑψ' ὄμματι μέλλουσι ἐγνωσκέσθαι καὶ
δι' ἐμπειρίαν τρέμοντι τὸ μέλλον· ἐαυτὸν ἀπαικάζων ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὕτω
πρεσβυτέρῃς ὦν εἰς ἔφαρτα ἀναγκάζεσθαι ἵνα, ad haec schol. τὸ τοῦ μεγα-
ποιοῦ Ἴβυκου ῥητόν· Ἔπος κτλ.; Procl. in Plat. *Parm.* v 316 Ἔπος κτλ.

1 Ἔπος codd. 2 βλεφάρον conl. Page 3 εἰς codd. 3-
4 ἀπέππου conl. Schneidewin ἐσβάλλει Clemm; βάλλει codd. 5 τρο-
μέω νῦν Koehn; τρομέων ἐν schol., τρομέω om. νῦν Procl. -όμενος Procl.
7 ἀέκων Siebenkess; ἀσκῶν codd. εἰς codd. ἔβω schol. cod. W,
Procl. cod. B

353 (17 B. et D.)

[517] μη βάλῃ φούικας ἐκ χειρῶν ἡμάτας

Plut. *virt. moral.* 6 μη κτλ., κατὰ Σιμωνίδην

356, 357, 358, 359

SIMONIDES

356 (38 B., 8 D.)

πάντα γὰρ μίαν ἰκεῖται δασπλήττα Χάρυβδιν,
αἰ μέγ' ἀλ' αἰ τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ παλῦτος.Stob. *edl.* iv 51. 5 Σιμωνίδων· πάντα κτλ.

I fort. γὰρ <ἐς>

[522]

<ΘΡΗΝΟΙ?>

354 (39 B., 9 D.)

[520] ἀνθρώπων δόλῳ μὲν

κάκτος, ἀπρακτοὶ δὲ μεληδόνες,

αἰῶνι δ' ἐν παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνου·

ὁ δ' ἀφύκτος ὁμῶς ἐπικυρέματα θάνατος·

5 κέρου γὰρ ἴσον λάχον μέγος αἰ τ' ἀγαθαὶ

ὄσσις τε κακός.

Plut. *consol. Apoll.* II Σιμωνίδης ἀνθρώπων, φησὶν, δόλῳ κτλ.

3 δ' ἐν Pflugk: δὲ codd.

356, 357, 358, 359

SIMONIDES

356 (38 B., 8 D.)

πάντα γὰρ μίαν ἰκεῖται δασπλήττα Χάρυβδιν,
αἰ μέγ' ἀλ' αἰ τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ παλῦτος.Stob. *edl.* iv 51. 5 Σιμωνίδων· πάντα κτλ.

I fort. γὰρ <ἐς>

[522]

357 (36 B., 7 D.)

τοῦδὲ γὰρ οἱ πρότερον ποτ' ἐπέλοντο,

θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ' ὕψος ἡμίθειοι,

ἀπρονον οὐδ' ἀβήλιον οὐδ' ἀκύνδωνον βίον

ἐς γῆρας ἐξίκοιτο τελέσσαντες. †

Stob. *edl.* iv 34. 14 Σιμωνίδων Θρήνων· οὐδὲ κτλ.

[523]

358 (65 B., 12 D.)

ὁ δ' αὖ θάνατος κίχ' ἐκείνους καὶ τὸν φονγόμενον.

Stob. *edl.* iv 51. 7 Σιμωνίδων· ὁ κτλ.

κίχ' ἐκείνους καὶ τὸν φονγόμενον· ὁ κτλ.

conl. Garrod

καὶ φονγόμενον

[524]

355 (32 B., 6 D.)

[521] ἀθροῦστος ἐὼν μὴ ποτε φάσις ὅ τι γίνεσθαι [[αὔριον]],

μηδ' ἀνδρα ἰδῶν δόλιον ὅσον χρόνον ἔσσεσθαι·

ὡκεία γὰρ οὐδὲ ταυπητεργύου μιλίας

οὕτως ἀ μετάρστας.

Stob.¹ *edl.* iv 41. 9 Σιμωνίδων Θρήνων· ἀθρο. κτλ.; id.² iv 41. 62 ἀθρο.—
ἔσσεσθαι; P.Oxy. 1087 i 30 Σιμωνίδης· ὡκεία—μιλίας

I φῆσθ· codd.

αὔριον om. Stob.²4 fort. ὡδ' ἀ νεὶ οὕτω
μετάρστας

172

356, 357, 358, 359

SIMONIDES

356 (38 B., 8 D.)

πάντα γὰρ μίαν ἰκεῖται δασπλήττα Χάρυβδιν,
αἰ μέγ' ἀλ' αἰ τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ παλῦτος.Stob. *edl.* iv 51. 5 Σιμωνίδων· πάντα κτλ.

I fort. γὰρ <ἐς>

[522]

357 (36 B., 7 D.)

τοῦδὲ γὰρ οἱ πρότερον ποτ' ἐπέλοντο,

θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ' ὕψος ἡμίθειοι,

ἀπρονον οὐδ' ἀβήλιον οὐδ' ἀκύνδωνον βίον

ἐς γῆρας ἐξίκοιτο τελέσσαντες. †

Stob. *edl.* iv 34. 14 Σιμωνίδων Θρήνων· οὐδὲ κτλ.

[523]

358 (65 B., 12 D.)

ὁ δ' αὖ θάνατος κίχ' ἐκείνους καὶ τὸν φονγόμενον.

Stob. *edl.* iv 51. 7 Σιμωνίδων· ὁ κτλ.

κίχ' ἐκείνους καὶ τὸν φονγόμενον· ὁ κτλ.

conl. Garrod

καὶ φονγόμενον

[524]

359 (34 B.)

ποῖος ταῦτα Σιμωνίδης θρηγήσει, τίς Πινδαρος ποῖον μέλος ἦ [528]

λόγον τοιοῦτον ἐξευρών; τίς χορὸς (Στησίχορος conl. Taylor)

ἀξίων φθέγγεσθαι τοιοῦτον πάθος; ποῖα δὲ Δύστης Θετραλῆ

τοιοῦτο πέθος ἐπέθηκεν ἐπ' ἄντιόχῳ τελευτήσαντι;

Aristeid. *or.* xxxi 2

173

πολλοὶ ἐν ἄντρον δόμοις· ἀπὲρ τοῦ ἄγαν πλοῦσιοι, ὥστε πολλοὺς παρέχειν τῆν τροφήν. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσεν ὁ πλοῦτος αὐτῶν πρὸς τῆν νῦν δόξαν, εἰ μὴ ὑπὸ Σιμωνίδου ἐμνήθησαν. . . . ὁ δὲ ἄντρονος Ἐχεκρατίδου καὶ Δυσήριδος υἱὸς ἦν, ὡς φησι Σιμωνίδης.

Schol. Theocr. xvi 34-35

362 (4 B., 5 D.)

τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων

εὐλακῆς μὲν ἀτύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,

βαίμω δ' ὁ τάφος, πρὸ γόνων δὲ μνήστis, ὁ δ' οἶκτος ἔπαινος·
ἐπτάβιον δὲ τοιοῦτον οὐτ' εἰρῆς

5 οὐθ' ὁ παιδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος.

ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὅδε σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαν

Ἐλπίδος εἰλετο· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Λεωνίδας,

Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λελοισπῶς

κόσμον ἀέναντον τε κλέος.

[531]

Diod. Sic. xi II. 6 ἀντ' ἔγρονε καὶ Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς ἄξιον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ποιήσας ἐγκώμιον, ἐν δὲ λέγει· τῶν κτλ.; Arsen. p. 342 Walz, eadem

1-πύλαισιν codd. recq.

codd. οἶκτος Jacobs: οἶτος codd.

ἀμαυρώσει, et παιδαμάτωρ (Wilamowitz)

Arsen.: om. Diod.

3 πρὸ γόνων Ilgen, Eichstädt: προγόνων

4-5 fort. οὐτ' ἀντ' εἰρῆς . . .

7 ἔλατο codd. καὶ

8 Σπάρτας Bergk: ὁ Σπ. codd.

Η ΕΠ' ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑ

363

γέγραπται αὐτῶν Δωροὶ διαλέκται ἢ Καμβύσου καὶ Δαρείου [532]

Βασιλεία καὶ Εὐξείνου ναυμαχία καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία δι'

ἐλεγείας, ἡ δ' ἐν Σαλαμῶνι μελικῶς.

Suda s.v. Σιμωνίδης 439

melicum non elegiacum carmen fuisse fragmenta demonstrant. etiam quaerendum est, quidnam fuerit *Xerxis nauumachia*, siquidem Artem. et Salam. separatim nominantur

175

[530]

Ταμύναι· Αἰοχῆς κατὰ Κτησιφώντος (§ 88). πόλις ἔστιν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἐπερτιέῳ αἱ Ταμύναι, ἔθθα καὶ ἱερὸν Μπρόλλωνος, ὡς οἱ τε τὰ Εὐβοῦκα γράψαντες μαρτυροῦσι καὶ Σιμωνίδης ἐν τῶν εἰς Λυσίμαχον τὸν Ἐπερτιά θρήναι.

Harporat. s.v.

361 (35 B.)

174

ὄν ἀμύχανος συμφορὰ καθέλην·
πρόξας γὰρ εἶπ' ἄνῃρ ἀγαθός,

κακὸς δ' εἶ κακῶς [

[ἐπι πλείστον δὲ καὶ ἄριστοι εἶναι
[οὓς ἂν οἱ θεοὶ φιλῶσιν.]

20 τούνεκεν οὐ ποτ' ἔγωγ' τὸ μῆ γενέσθαι
δυνατὸν διζήμενος κενεῶν ἐς ἄ-

πρακτον ἐλατῖδα μοῖραν αἰῶνος βαλέω,

πανάμωμον ἄνθρωπον, εὐρυθεῖος ὅσοι

25 καρπὸν αἰνύμεθα χθονός·

ἐπι δ' ὕμιν εὐρύων ἀπαγγελέω.

πάντας δ' ἐπαύτημι καὶ φιλέω,

ἕκων ὄστας ἔρδῃ

30 μῆδ' ἐν αἰσχροῖν ἀνάγκαι

δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

[οὐκ εἰμι φιλόσοφος, εἰπέ ἔμοιγε ἔξαρκέ
[ὅς ἂν μὴ κακὸς ᾖ.] μῆδ' ἄγων ἀπᾶλταμος εἰ-

35 ὄσας γ' ὀνησίποδων δίκων,

ύγης ἀνῆρ· οὐ ἴμηντ' ἔγωγ'

μωμύσομαι· τῶν γὰρ ἡλιθίων

ἀπειρών γενέθλα.

πάντα τοὶ καλῖ, τοῖσιν

40 τ' αἰσχρὰ μῆ μέμμεκτα.

16 ὄν Bergk: ὄν ἄν codd.

19-20 e.g. κατὰ πλείστον ἄριστοι | τοὺς κε θεοὶ φιλέωσι (Hermann)

24 εὐρυθεῖος Plato, -οδοῦς Plut. codd. plerique 26 ἐπι δ' Bergk:

ἐπεθ' codd. 33-34 e.g. οὐκ εἰμ' ἔγωγ' φιλόσοφος, ἔξαρκέ δ' ἔμοιγε'

ὅς ἄν ᾖ κακὸς μῆδ' ἄγων κτλ. 35 ὀνησίποδων Hermann (ὄνασ-):

ὀνήσσει πόδων codd. 36 οὐ μωμ' Schleitermacher; οὐδὲ μῆ μωμ'
ἔγωγ' Bergk, οὐ μωμ' ἄ φιλ' ἔγωγ' Maas 37 fort. ἀλθ-

17 γὰρ Hermann: μέν γὰρ codd.

26 ἐπι δ' Bergk:

35 ὀνησίποδων Hermann (ὄνασ-):

36 οὐ μωμ' Schleitermacher; οὐδὲ μῆ μωμ'

37 fort. ἀλθ-

371 (37 B, 13 D.)

ὄτε λάραναί

ἐν δαυδαλέαι

ἀνεμὸς τε ἴμηντ' πνέων

κινηθεῖσά τε λίμνα δειμάρι

ἔρειπεν, οὐκ ἀδιάντροποι παρειαῖς

ἀμφὶ τε Περσέϊ βάλαι φίλων χέρα

εἴπεν τ'· ὦ τέκος οἶον ἔχω πόδων·

οὐ δ' ἄωτεις, γαλαθηνῶν

δ' ἦθει κνωύσσει

10 ἐν ἄεραπέϊ δούρατι χαλκεογύμφωι

<τῶν>δε νυκτλιαμπεῖ,

κνωάειω διπόφωι ταβέις·

ἄχων δ' ὑπερθε τεῶν κομῶν

βαθείων παριόντος

15 κύματος οὐκ ἀλέγεις, οὐδ' ἀνέμου

φθόγγων, πορφυρέαι

Dion. Hal. *comph.* 26 ἐκ δὲ τῆς μέλεικῆς τὰ Σιμωνιδεῖα ταῦτα, γέγραπται δὲ κατὰ διαστολὰς οὐχ ὡν ἄριστοφάνης ἢ ἄλλος τις κατασκευάσει κώλων ἀλλ' ὡν ὁ πελὸς λόγος ἀπαιτεῖ. προέχε δὴ τῶν μέλει καὶ ἀναγνώσκου κατὰ διαστολὰς, καὶ εἰ ἴσθ' ὅτι λόγεται σε ὁ ρυθμὸς τῆς αὐδῆς καὶ οὐχ ἔξεις συμβαλεῖν οὔτε στροφῆν οὔτε ἀντιστροφῶν οὔτ' ἐπικουδῶν, ἀλλὰ φωνηθεῖσαι σοὶ λόγος εἰς εἰρούμενος. ἔστι δὲ ἡ διὰ πελάγους φερομένη Δανάη τὰς ἑαυτῆς ἀποθρομμένη τύχας· ὅτε κτλ.; Athen. ix 396 E ὡ τέκος—κνωύσσει

3 τε μῆν codd. PM, τ' εἰμῆ cod. V; τ' εἰμῆ conl. Schneidewin, τε μέμμεν

Page 4 τε Brunck: δὲ codd. δειμάρι VP, δειμα M 5 ἔρειπεν

MV: ἔρειπεν P οὐκ Thiersch: οὐτ' codd. 7 τέκος Athen.: τέκων

Dion. 8 οὐ δ' Athen.: οὐδ' Dion. 8-9 αὐτὰς ἐγδαθηνῶνδαι βει

PV, αὐτὰς ἀγαλαθηνῶνδαι+c. iv lilt. spat. vac. M, αὐτ' εἰς γαλαθηνῶν δ'

ἦτροι Athen.: corr. Casaubon (ἀωτεις), Bergk (ἦθει) 9 κνωύσσει

PV: κνωύσσει M, Athen. 10 δούρατι Dion. cod. Guelf.: δούρατι PM,

δούρατι V II <τῶν>δε suppl. Page νυκτλιαμπεῖ Ursinus: νυκτι

λαμπεῖ codd. 12 ταβέις Schneidewin: ταδ' εἰς codd. 13 ἄχων

Page: αὐλέων vel ἀνάλαιων codd. ὑπερθεν codd.

κείμενος ἐν χλαυίδι, πρόσωπον καλόν.

εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,

καὶ κεν ἐμῶν ῥημάτων

20 λεπτὸν ὑπέχεις οὐκ.

κέλομαι δ', εὐδε βρέφος,

εὐδέτω δὲ πόντος, εὐδέτω δ' ἄμετρον κακόν·

μεταβουλία δέ τις φανετή,

Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο·

25 ὅττι δὲ θασσαλέον ἔπος εὐχόμεαι

ἢ νόσφι δίκας,

σὺγγενεθί μοι

18 ἦν Syllburg: ἦν I, ἦ M, ἦ V

20 λεπτὸν Stephanus: -τῶν codd.

23 μεταβουλία: μεταβουλία I, μεταβουλία M, μεταβουλία V

25 ὅττι de Mehlhorn: ὅτι δὴ codd.

26 ἢ νόσφι δίκας Victorius: ἠροφί δίκας I, ἦν οφειδίας MV, κνώφι δίκας cod. Uuelf.

372 (21 adnot. B.)

[544] νάκη· τὸ αἴγειον δέριμα. κωδία καὶ κώδιον· τὸ προβάτειον. οὐκ

ἄρα τὸ ἐν Κολχίσι νίκος ῥητέον. κακῶς οὖν Σιμωνίδης

νάκος

φησί.

It. Mag. 597. 14

373 (48 B., 31 D.)

[545] τοῦδὲ κέρ' εἰς Κόρουθον οὐ Μαργησίαν

νάξην ἀλόχου δὲ Κολχίδι συναστός

θράνου† Δεχάου τ' ἄνασσε

Schol. Eur. Med. 19 ὅτι δὲ καὶ ἐβαθλεῦσε (sc. Μήδεια) Κορίθου

ιστοροῦσαν Εὐμήλιος καὶ Σιμωνίδης λέγων οὕτως· οὐδὲ κτλ.

1 ὁ δ' ἵκετ' ἐς Κόρ. Hermann, Elmsley

2 ναί' ἀλόχῳ δὲ Κολχίδι ξυνέστως Schwartz, Elmsley

182

374 (22 B.)

συναρκάδας

[546]

Schol. Eur. Med. 2 τὰς Συναρκάδας ὁ Σιμωνίδης συν. φησὶν

375 (205 B.)

καὶ γὰρ καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐστὶν ἡ ἱστορία, ὅτι περὶ ἐσθῆτος [547] ἠγωνίαστο (scil. οἱ Ἀργοναῖται).

Schol. Pind. Pyth. iv 451

376 (204 B.)

Φερεκίδης (IGH fr. 113^{ab} J.) δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ [548] Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέων ποιήσασα.

Argum. Eur. Med. ii 137 Schw. +

377 (207 B.)

“Ομηρος δὲ ἐν Μενέλαος φησὶ τὰ βασίλεια Ἀγαμέμνονος, [549] Στρωχόπος δὲ (fr. 86) καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμόνι.

Schol. Eur. Or. 46

183